

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.—

Σαρακοστή μωρὲ Μαρῆ,
μετάνοιες καὶ νηστείες
καὶ πᾶνε πλέον οἱ χοροὶ
πᾶνε κι' ἡ κοσμητεία

ποῦ περισσῶς ἐκόσμησαν τοὺς μπάλους τοῦ θεάτρου·
πᾶν' ἡ ὥραιες μάσκες, τὸ σμόκιν τ' αἰσινάτρου,
καὶ τώρα θὰ προσμένουμε τὸ νέο καρναβάλι
γὰ ρᾶρτη μὲ τὸ σμόκιν του ὁ Ξενοκράτης πάλι.

Σαρακοστὴς πατερημοί
ἐπῆλθον στοὺς μασκὲ καὶ μῆ.
Πᾶνε τὰ βάλς καὶ τὰ σοτὶς
κι' ὅση φαιδρότης ἦτο,
κι' ἦρθ' ὁ παπᾶς ὁ Βεργωτῆς
μὲ τὸ Κατενδυνθήτω.
Πά' ἡ χαρὰ ἡ γενική,
τὰ σοναμέντα, τὰ βιολιά,
κι' ἦρθε φασούλι καὶ κουκκί
τὰ μᾶς φουσκώγη τὴν κοιλιά

διὰ νὰ ξεφουσκώρεται μὲ τρόπο ποῦ δὲν πρέπει,
κι' ἡ κοσμητεία τοῦ χοροῦ αὐτὰ δὲν τὰ προβλέπει.

Σαρακοστή, μωρὲ Μαρῆ, καὶ ταγαμᾶς ἀπαίσιος·
πάει κι' ὁ δεύτερος χορὸς ποῦτ' αὐτὸς ἐξαίσιος
κι' ἐχόρευε τὸ ἐκλεκτὸν τῆς κοινότητος εἶδος,
πλήρες αὐταπαρνήσεως καὶ ἄνευ προσωπίδος.
Ἐχόρευ' ἡ Νόμισα καὶ καθὼς κι' ἡ Δημαρχία
κι' ὅλα τῆς πόλεως τάξεις τὰ πρόσωπα τὰ φέρα

καὶ μέσα στῆς ἐδγενικῆς,
κατενθουσιασμένος
ἐχόρευε καὶ ὁ Φλοκὲς
στὸ ντόμινο κρυμμένος,

Ὅσες δὲν ἦρθαν στὸ χορὸ, ἐσκάσαν ἀφ' τῆ ξήλεα·
ὁ Γρήσας ἐδιέβθυνε τὴν πρώτη κουαντήλια
κι' ὅλοι τὰ ὑπακούαμε τὰ διατάγματά του
ἐκ φόβου μὴν τὸν πιάσουνε τὰ φεγγαριάτικα του
κι' ἐνώπιον τοῦ στρώματος τῆς ἀριστοκρατίας,
γαλαρωθῇ τὸ γόητρον τῆς τόσης κοσμητείας.

Στὸ μπάλο τὸν ἐδγενικὸ
ποῦχε σουξὲ μοναδικὸ
μ' αὐτὰ τὰ ξεμασκάρωτα τὰ φέρα τὰ θαφιόλια,
τὰ κι' ὁ Μεμᾶς ὁ Αὔλιχος μαζὺ μὲ τὸν Τσιρόλια
καὶ δὲν μπορούσα, βρὲ Μαρῆ, πῶς χόρευαν ἀντάμα,
τὰ ἐννοήσω θετικῶς
ποῖος ἦτον ὁ ἀρσενικὸς
καὶ ποῖος ἦτο ντάμα!

Δὲν ἦτανε στὸ δεύτερο τοῦ πρώτου τὰ κουμπούλια,
ἢ ντάμες ξεμασκάρωτες καὶ φρέσκες σὰν τὰ γιοβόλια,
ἦρθαν κι' ἐκάμαν τὸ χορὸ πανόραμα μονάτο
κι' εἶδες τὸ Λεωνίδα μας, ποῦ λὲς, τὸ Τζουγανάτο
τὰ κάρη τσιριμόνιες σ' ὅλους τοὺς μασκαράδες
τὰ Κάρη ἀπὸ τὰς ἀπαίδες.

Αὐτοὶ ποῦ τὴν Κεφαλωνιά
τὴ θεωροῦνε τάφο
ἂν ἐβλεπαν τὸν Καραβῆ
τὸ συμβολαιογράφο,
μὲ τὴ ζωντὴν ἀντιμέτωπον τὸν χορὸν,
δὲν θὰ ξανατολμοῦσαν νὰ κάμουν τέτοια σκένι.
Μπροστὰ μας εἶναι τίποτα εἰς ἡ πόλιν
τὰς πᾶντα ποῦ τῶσε χοροὺς καὶ κοσμητείας
Ὅλα τὰν τὰ γυρίσουμε τὰ ἔθνη καὶ τὰ κράτη,
δὲν βρῖσκουμε κοσμητορὰ καθὼς τὸν Ξενοκράτη,

M.— Τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ περὶ τῶν ἐνδυμάτων,
ἐπέφερε βελτίωσιν μεγάλην τῶν πραγμάτων.

Γιὰ νᾶν ὁ δεύτερος χορὸς
εἰς τοὺς κολάρους αὐστηρὸς
καὶ ὄχι σιὴν ποιότητα,

χορεύτηκε τὸ πᾶν γιὰ τὸν ὅλον τὴν τυπικότητα
γιατὶ συντείνουν πολλοὶ νουβωτὲ κολάροι,
νὰ κάνουνε τὸ χορευτὴ ποτὲ νὰ μὴ φαλάρη.

Ὁ δεύτερος ἐπέτυχε καλλίτερον ἄφ' τὸν πρῶτο.

Ἀπὸ τὸν δεύτερο χορὸ
ἔλειπε τὸ συχαμερὸ
τῆς μορταρίας χιῶτο,
κι' οἱ χορεύται
κι' οἱ θεαταὶ

κι' οἱ μετεμφισμένοι,
ἦτανε ὅλ' οἱ διαλλεχτοὶ καὶ οἱ κολλαρισμένοι.

Ὅλο λουστρὸ κι' ὅλο κόλλα
ὁ χορὸς τῆς Τυρινῆς,
μ' ἀκολάριγα φωκίολα
δὲν ἐχόρευε κανεὶς.

Κι' ὅμως ὅσοι συνηθᾶνε τὰ κολλάδα τὰ πολλά,
οὔτε δώδεκα μπουνγάδες δὲν τοὺς πλένουνε καλά!

Τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ περὶ τῆς ἀμφιέσεως
ἔκαμε κι' ἔγειν' ὁ χορὸς μετὰ πολλῆς συνέσεως
κι' ἂν ὁ Κανάκης ἦρθε πρὶν μὲ τὸ λαιμὸ ἐλεύτερο,
σὰ διπλωμάτης ἦτανε σὶδὸ μπαλανὸς τὸ δεύτερο

εἶχε καὶ γάντι τοῦ συρμοῦ
καὶ κόλλα τοῦ κανονισμοῦ
καὶ τόση ἐφαινώτουνε σὶδὸ ντύσιμό του χάρις,
ποῦ δὲν ἐγνωρίζωτουνε πῶς ἦτανε βορκαρῆς!

I.— Τὶ κέφι καὶ διάθεσις γιὰ τὸ μασκαράδικο!

Πῶς διάολο μᾶς κόλλησε κι' εἰκοῦτο τὸ σκουλήκι,
νὰ βάνουμε σὶδὸ μούτρα μας διάφορα κολόρα
νὰ πᾶ νὰ λέμε τ' ἄλλουνοῦ « δὲν μᾶς γνωρίζεις τώρα! »
κι' αὐτὸς νὰ σκέπτεται πολὺ ὥς ὅτου ἐννοήσῃ,
ποῖος εἶν' αὐτὸς ὁ μασκαρᾶς ποῦ πρέπει νὰ γνωρίσῃ!

Πῶς ἄλλες ἀποκομὲς
τὰ γλέντια τὰ ποικίλα,
πρόφρενασιτῆκαν κι' ἡ γρηῃς
μὲ τοὺς χοροὺς τοῦ Μήλλα,

ὅσοι θῆκαν ὅλες μπαλανὸς χάριν τῶν Ἀποκομῶν
κι' ἐπερβατοῦσαν μοναχὲς τὴ νύχτα μὲ τὸ γρόο
κι' ἔλεγα σὺν ἀπάντεκα κάθε μασκαρεμένη,
ὅποια χειραφέτησις σὶδὸ πάτρια τεμένη!

Ἄν δὲν πουλεῖται τὸ κροσὶ κι' ἂν ἔλειπε τὸ λάδι,
ὁ κόσμος μὲ τὸ ντόμενο ἔβγαине κάθε βοράδου
κι' ὁποῖος δὲν εἶχε ντόμενο σὶδὸ ῥάχη του νὰ βάλλῃ,

ἔπερε τὸ σεντόνι του κι' ἔκανε καρναβάλι,
κι' ἢ μάσκαρες ἐγύριζαν σὶδὸ Φόρο καὶ σὶδὸ Πλάκα
κι' ὁ Φάντες ἦτανε Μαροῖ,
ντάμα γλυκειὰ καὶ τρυφερὴ
τοῦ Σπύρου τοῦ Μπουλάκα.

Τὶ μάσκαρες μᾶς ἤρχοντο ἀλληλοδιαδόχως!
Καὶ σύμπτωσις μαζὺ μ' αὐτὲς νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ Δόχος
νὰ ἐμποδίσῃ τὸ χωρὶν νὰ μὴν κατέβῃ κάτω,
μὰ τὸ χωρὶν φρονίμεψε
κι' ὁ Δόχος ἐχρησίμεψε
φρουρὰ τοῦ Κομητάτου!

Τὶ κίνησι καρναβαλιῶ
ποῦδ' ὁ λαὸς τ' Ἀργοστολίου
ᾔθενε κι' ἂν ἐτιτύρα!

Τὸ καρναβάλι ἔφτασε καὶ μέσα σὶδὸ Σωτήρα
ποῦ ὁ διάκονος, Μαροῖ, ὁ φίλος Κοινάδης,
εἰς ὃν ἐδόθη ἄνωθεν τοῦ θεοῦ λόγον χάρις,
ἀνέβῃ σὶδὸ Δεσποτικὸν τὸν λόγον νὰ κηρύξῃ
καὶ δὲν τὸν ἄφησ' ὁ παπᾶς τὸ σιόμα του ν' ἀνοίξῃ!

Ἐθύμως ὁ παπᾶ Πανᾶς καὶ τοῦπε « τί κηρύττεις,
ἀφοῦ τὰ ἴδια πράγματα τὰπ' ὁ ἀρχιμανδρίτης ; »
Ὁ διάκονος ἤθελε νὰ πῇ, ὁ ἱερεὺς ἠρενέτο
ὁ πλῆθος τὸ φιλοχρίστον πολὺ ἐνδοξαστο
καὶ τέλος πάντων τὸν παπᾶ ὁ διάκονος φοβερίζει
κι' ἢ κοσμητεία τοῦ χοροῦ αὐτὰ δὲν τὰ γνωρίζει!

Τὶ καρναβάλια γενικά
κι' ἡμέραι εὐτυχίας,
τὶ σκάνδαλα ἠλεκτρικά
μετὰ τῆς δημοχρίας!
Τὶ ὄργια πρωτοφανῆ
νὰ μπάζουν σὶδὸ Δεξαμενὴ
μεμολυσμένα ὕδατα, χολέρα νὰ μᾶς κόψῃ!
Κι' αὐτὸ τὸ κάζο τοῦ νεροῦ,
ἢ κοσμητεία τοῦ χοροῦ
δὲν τόλαβε ὑπ' ὧφει!

Τὶ ζωηρὴ ἀπόκριση καὶ τὶ εὐτυχισμένη!
Μὲ τὰ σεντόνια τῆς νυχτὸς οἱ μετεμφισμένοι
ἐτρέχανε μωρὲ Μαροῖ, τὰ κάτω καὶ τ' ἄπανου
ὥστ' ὅσοι ποῦ μοιράζονται ἢ λίρες τοῦ Βαλλιάνου
καὶ κάθε φτωχομασκαρᾶς ἐφώναζε κι' ἀπῆται
νὰ συχωρέσῃ δι' αὐτῶν τὸ γέρο μακαρίτη!

Τὶ κίνησις καὶ θόρυβος καρναβαλιῶ μεγάλου,
καὶ τὶ τιμὴ γιὰ τὸ νηαὶ
ποῦ τὸ ἀποσάειν τὸ κροσὶ
τὸ μέλι τῆς Φιλέλλου
κι' ἐνῶ τὸ φλέγον ζήτημα, αἰσίαν λύσιν φέρει,
ἢ κοσμητεία τοῦ χοροῦ ἀκόμα δὲν τὸ ξέρει!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ZIZANION

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Καλῶς τὸν ἐδεχτήκαμε
τὸ λόχο τὸν καυμένο
ποῦρθε νὰ δώσῃ γιατροεῖα
στῆς ἀρχοντιᾶς τὸν τρόμο.
Καλῶς το καὶ τὸ Μάνλιγκερ
ποῦ πάντα δοξασμένο,
θᾶναι στοῦ κλέφτη τὸ κελὶ
καὶ στοῦ ληστή τὸν ὄμο.

Καλῶς τα τὰ χρυσᾶ παιδιὰ
 ποῦ θὰν τὰ χρειαστοῦμε
 ὅποτα δώση ὁ Θεὸς
 νὰ ματαξαφνιστοῦμε !
 Καλῶς τα κι' ἄμποτε παιδιὰ
 νὰ μείνετε γὰ πάντα
 κάθε μούστακι ἄγριο
 νὰ βάνετε στὴ μάντα,
 ποῦ ἀπειλοῦσε ταραχὰς
 καὶ γιούρτια καὶ ῥεμοῦρο,
 καὶ μόνον ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς
 ἐγένετο σουσουρο !

Καλῶς τὴν ἐδεχτήκαμε
τοῦ ἀρβύλας τὴν κολώνια
ποῦ τὴν ἀποζητήσαμε
τόσον καιρὸ φευγάτη,
κι' ἐπέπροτο στὸν τόπο μας
ἔπειτ' ἀπὸ δυὸ χρόνια
νῦν ἔστι, γιὰτ' ἐξεχείλισε
ἡ σκίτσα τοῦ χωριότη !!

Φάουστ.

NTOMINA

Κόκκινὸ μου ντομινὸ,
ντόμινὸ μου θαλασσί,
σᾶς γνωρίζω καὶ τὰ δύο·
εἶν' αὐτὸς καὶ εἴσαι σὺ
ποῦ ἀπόκηρα μὲ μπρίο
ἔχετε παντοτεινά·
σᾶς γνωρίζω καὶ τοὺς δύο·
περιττὰ τὰ ντομινά!

Ντομινὸ μου
κίτρινο μου
ποῦ μπριλάει στὸς χορὰς,
σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὸ βῆμα·
εἶσαι σὺ ποῦ πάντα πρῶτα
πᾶς μὲ ὅλους τοὺς καιροὺς.

Παρδαλὸ μου νοτινὸ
κι' ἐλαφρὸ σὺν τῷ φελό,
σὲ γνωρίζω· εἶσαι σὺ
πῶχης τὴν καρδίᾳ χρυσῇ
καὶ σκορπᾶς μετ' ἀφειδείας
κομφετί..... κοροϊδίας!

Ντόμινο γαῖον,
καὶ σὲ γνωρίζω
ἀπὸ τὸ γέλοιον.
Σὲ ξέρω σουλα! Μὴ μπαϊράζης!
Εἶς ἢ κυρία ποῦ δὲν γεράζεις
καί... τάντο μέλιον!

Φλάκ - Φλούκ.

ΚΟΥΛΟΥΜΑ

Πᾶνε καὶ τὰ Κοῦλουμα !
Εἶδαμε στὴ Λάση
μοδερνάδο τέλεια
τὸ μαμουρολάσι.
Εἶδα μασκαράδες
ποῦ μ' ἐδαράπαψανε
κι' ἤρθαν κι' ἡ νυφάδες
καὶ τὰ ὑπογράψανε !

AINITMA

· Ἀριστα τὰ βήματά της·
 ὀφιστη καὶ ἡ συντροφία της·
 πᾶν της μέτρον ὀφιστον.
 Αἶνιγμα εὐχάριστον.

Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ
ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

Ὡς ἐν παραρτήματι ἐδημοσιεύ-
σαμεν, κατηρτίσθη συνεταιρισμός
ὑπὸ διαφόρων πλουσίων τοῦ τόπου
μας, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ
καταθέσῃ κεφάλαια δια νὰ ἀγο-
ρασθῇ ὁ οἶνος τῶν πασχόντων πα-
ραγωγῶν πρὸς 9 καὶ 60 0)0 τὴν
βαρέλαν (τῶν 6 σελ. ~~ἀν~~) καὶ νὰ πω-
ληθῇ πρὸς ἐπτὰ δραχμὰς.

Εἰς τὸν συνεταιρισμόν, ἐκτός τῶν γνωστῶν ἤδη προσφερθέντων, προσηλθὲν ἀρωγὸς καὶ ὁ ἐν Λονδίῳ ἐρίτιμος συμπολίτης κ. Μ. Κοριολένης δι' εἰσφορᾶς 5000 δραχμῶν. Ἐπίσης ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ δραχμῶν 1000.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀξιοσημειώθη ἡ πώλησις 3,000 βαρελῶν ἐκ τῶν Δήμων Δελινηγιτῶν. Φαρακλάτων καὶ Ὀμαλῶν, ὑπὸ τοῦ Καταστήματος Ε. Α. Τούλ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΜΑΣΚΑΡΑΛΙΚΙΑ

Ἐξάπαντος πολὺ ὀλίγον πνεῦμα θὰ
ἔχω ἀφοῦ δὲν ἔμεινα εὐχαριστημένος ἀπο-
τὰς παραστάσεις τῶν μασκαράδων τῆς πα-
ρελθούσης Κυριακῆς. Ὁμολογῶ ὅτι ἂν
μοι ἀντιτίθετο ἡ κρίσις περὶ τῆς ἀναλόγου
βραβεύσεως τῶν θὰ περιηρόχνην εἰς τὴν
ἐσχάτην τῶν ἀμνηστῶν.

Ἐν πρώτοις μία ἄμαξα φορτωμένη ἔ-
να ὑπερμεγέθη πίνακα με δύο ὄψεις. Ἀπὸ
τὴν μίαν ἢ εἰκὼν (ὦ εἰκὼν!) τοῦ χειμερι-
νοῦ θεάτρου, ἀπὸ τὴν ἄλλην ἢ τοῦ θεοι-
νοῦ. Ἡ ἀπομίμῃσις τοῦ Ἐγρίτση, ἡ ἀ-
πομίμῃσις τοῦ Μουσταφᾶ, ἡ ἀπομίμῃσις
στόχου ἔξ ὧν διατηροῦ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ-
«ὦ Ἄπολλον!» Ἐδέχθη βραβεῖον δρα-
χμῶν ἑκατὸν, ὡς ἔμαθα. Ὁ ἀνδρὸς
αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰς ἑκατὸν δραχμὰς
θὰ μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του μετὰ τὴν πεποι-
θησιν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἢ τὰ
χρήματα εἶναι πολὺ εὐθηνὰ ἢ τὸ πνεῦμα
πολὺ ἀκριβὸν καὶ, κατὰ τὸ κατὰβάλλον
τοῦ 1910, ἂν ζήσωμεν, θὰ διπλασιάσῃ
τὴν δόσιν τοῦ πνευμάτος του ἢ τὸν ὄγκον
τῆς μασκαρᾶς του, — τοῦθ' ὅπερ τὸ αὐ-
τό, — διὰ τὰ λάβῃ δραχμὰς διακοσίας. Καὶ
τοῦ χρόνου!

Ἐπειτα μία ἄμαξα μετὴν μετριοφρο-
να ἐπιγραφὴν « Σκηναὶ τῆς ἡμέ-
ρας ». Καὶ ἐγὼ μὲν σκηνὴν καμμίαν δὲν
εἶδα. Εἶδα μόνον ἓνα ἄνθρωπον κοινο-
τάτα ἐνδεδυμένον, φέροντα μίαν προσω-
πιδέσφην ἁλλοῦ πλησίον του, μετὰ δὲ
προσωπιδας καὶ κέντρον δὲ πρὸς
νάτον αὐτὸς ὁ δεύτερος γὰρ ἦτο « Σκηναὶ
τῆς ἡμέρας » ἂν μὴ δι' ἄλλο τι τοῦ-
λάχιστον διότι τὰ ποῦρα παρ' ἡμῖν ἔχουν
μόνον δασμὸν 18 λεπτά ἕκαστον. Ἄλλοι
ὅμως θ' ἀντελήφθησαν καλῶς τὰ τρέχοντα
καὶ εἰς τοὺς δράστας τῆς σφύρας αὐτῆς
ἔκριναν οὕτως ἐμπρεπεῖ βραβεῖον δραχ-
μῶν 75.

Ἐπικολούθησε μία παράστασις συμβολικωτάτη ἐφ' ἡμάξης, τόσον συμβολικὴ ὥστε, ὡς ἔμαθα κατόπιν, ἐπὶ πολὺ ἡ αὐτὴ μὲ ἐμὲ ἀμυχανία ἐμάστισε τοὺς ἑλαιοδικας ὡς πρὸς τὴν ἐρημνεϊαν της. Μέσα εἰς γλωρᾶσιαν κισσοῦ ἕνας ἀρλεϊνὸς μὲ στέμμα χρυσοῦν, ὁ ἥμιους λευκὸς ὁ ἥμιους σκούρους, ὀρθίος κρατεῖ τὴν σημαίαν τὴν ὁποίαν ὕψωσεν ὁ Παλαιὸν Πατρῶν Γερμανός. Ἡ ἐξήγησις ἔρχεται βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς. Φαίνεται ὅτι ὁ κύριος αὐτὸς ἀρίκετο ὡς πληρεξούσιος τῆς Κεφαλῆ-νίας. Αἱ ἀξιώσεις τῆς γῆσου διατυποῦνται ἐπὶ ἐμμέτρῳ ἀναφορᾷ καταληγουσῆς εἰς τὴν ἐπίκλησιν « Β ο η υ ἄ τ ε τ ῆ ν κ α υ - μ έ ν η ν ! » Οἱ κοιταὶ συγκινοῦνται καὶ ἀποστελλοῦν . . . βοήθημα πενήμοντα δρακμῶν.

Μοι ἐδόθη εἰς πολλὰς περιστάσεις νὰ ἐννοήσω ὅτι σκέπτομαι ἀλλοκότως. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν περιμένω ὅτι θὰ χειροκρο-
 ῶντο ἐκείνην τὴν θὰ ἔπραττα ἂν ἤμουν
 εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀρομολίων κοίτων.

Πρῶτον, ἐν εἰδῇ βλαφημίας θὰ εἶχα
 ὅτι ὅτι ἐν διατάγμασιν ὑπερ τοῦ μηδὲν καὶ
 ὑπὲρ τοῦ μηδὲν. Ἐν ἄλλῃ γένοιτο θύλακα
 κηρύσσῃ οὐκ ἀπλῶς βραβεῖα διὰ τὰς
 καλὰς πράξεις ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐκδήλω-
 σιν ὅτι ὁ ἀμοιβὴν ἐκίστηι κατὰ τὴν ἀ-
 νανίαν της. Διὰ μακαρίας δὲ ὡς ἐκείναι
 αἱ ὁποῖαι ἐλάμπραν τὴν εὐθυμίαν τῆς
 παρελθούσης Κυριακῆς θὰ ἐκηρυσσόμην

αναμώδιος, δικαιούμενος, χωρίς κακοφανισμόν, νάτος παραπέμψω εἰς τὴν καλαιοθητικὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας.

Δὲν εἶμαι ἄνθρωπος σκληρὸς, ἀγαπῶ δὲ καὶ ἐγὼ τὸν πλησίον μου ὡς ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅταν τὸν βλέπω μὲ τοιαύτας ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ μὲ τόσον εὐτελεῖ ἰδέαν περὶ τῆς καλαιοθησίας τοῦ κοινοῦ, ἀντὶ τὰ τὸν ἐνθαρρύνω εἰς τὴν πλάνην τοῦ προστρέχω εἰς τὰ μέσα τῆς θεραπείας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ μοι ἐπετρέπεται νὰ ἐλπίσω διὰ τὸ ἀκόλουθον καρναβάλιον ἢ φαιδρότητα καλαιοθητικωτέραν ἢ ἀηδίαν οἰκονομικωτέραν.

Ego

ΙΕΡΕΥΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΟΪΔΑΣ

Ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐν ἡλικίᾳ 84 ἐτῶν, ὁ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης καὶ ἐνάρετος ἱερεὺς Ἰωάννης Χοιδᾶς.

Τὸν υἱὸν τοῦ κ. Γεωργίου Χοιδᾶν καὶ λοιποὺς συγγενεῖς ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα.

ΕΛΕΝΗ Α. ΖΥΓΟΥΡΑ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη σεμνοπρεπῶς, δέσποινα χρηστὴ καὶ πλήρης ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν οἰκογενειάν της, ἡ Ἑλένη Α. Ζυγούρα μήτηρ τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου κ. Διον. Ζυγούρα ἐμπόρου ὃν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς.

ΑΛΚΑ Α. ΚΑΤΣΑΪΤΗ

Ἐξαιρετικῶς ἡγήθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Διον. Κατσαΐτης, τὸ γένος Πανᾶ, συζύγου τοῦ σεβαστοῦ ἱατροῦ κ. Λεωνίδα Κατσαΐτου, ὃν θερμοῦς συλλυπούμεθα ὡς καὶ τὴν λοιπὴν οἰκογένειαν. Τὸ πτώμα τῆς μεταστάσης θὰ μεταφερθῇ ἐνταῦθα πρὸς ταφὴν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Συναισθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκδηλώσωμεν δημοσίᾳ τὰς θερμοτάτας ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς ὅπως δῆποτε συμμετασχόντας τῆς ὁδύνης ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ προσφιλεστάτου συζύγου καὶ πατρός.

Ἀργοστόλιον τῇ 12 Φεβρουαρίου 1909.

Ἡ Οἰκογένεια
ΙΕΡΕΩΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΟΪΔΑ

ΑΔΕΙΛΑΙ ΓΑΜΩΝ

(Ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὰς ἐθνομύθους τῶν Ἀποκρίων καὶ τῆς Τριτῆς.)

Ἰωάν. Ἀλεξανδράτος, Ἀρροδίτη Γερμανοῦ (Πύλαρος) — Σταῦρ. Ρουχωτάς, Ἐλεονώρα Ἀντωνίου (Ληξούριον) — Γερ. Μανωλάτος, Μαρία Διονυσίου (Καμινάρα) — Ἀναστάς. Καρεῦσας, Πηνελόπη Μακριντωνίου (Πύλαρος) — Κωνσταντ. Θωμάς, Γραῖα Βασιλάτου (Εἰριάς) — Νικόλ. Βανδῶρος, Καλλιόπη Γερμανῆ (Εἰριάς) — Φώτης Ριγᾶτος, Κωνσταντῖνα Κίκαλη (Σάμη) — Σπυρ. Σπυριδιώτης, Ἀγγελικὴ Παλούμπη (Θηναία) —

Σπυρ. Ἀραβατινός, Ἑλένη Κατσιβέλη (Σουλάρει) — Δημήτριος Χάλας, Καλλιόπη Θωμά (Εἰριάς) — Ἀναστ. Σταματελάτος, Ἀγγελικὴ Λάλη (Βαλσαμάτα) — Σπυρ. Θ. Μυρελάτος, Μαρία Σταθάτου (Χαυδάτα) — Σπυρ. Γέμος, Θεοδὴ Πυλαρινῶ (Μαντζαρινάτα) — Σταῦρος Κευντρούκης (Ἀθήναι) Καλέργα Καλλιθωκά (Ἀργαστολίον) — Σπυρ. Γ. Μαζαράκης (Δειληνάτα) Μαρίνα Βαλσαμάτου (Ληξούριον) — Σπυρ. Λουκῆς, Ὁ. Θεοδῶς Παλλάτου (Φαεικλάτα) — Παν. Τζωρτζάτος, Μαρία Στεφανίου (Σάμη) — Σπυρ. Γρεκουζής, Ἀναστασία Πιτράτου (Δελαπορτάτα) — Παν. Ἀλυσανδράτος, Ἀνθίπη Ἀνδρισαίου (Πύλαρος) — Εὐσταθ. Καλῆς, Θεοδώρα Γερμανῆ (Εἰριάς) — Γεώργ. Κευντρούκης, Ἑλένη Ἀποστολάτου (Ληξούριον) — Γερ. Διακάτος, Κλεάνθη Ζεπάτου (Βαρυ. Εἰριάς) — Ἐπ. Σάββας Κανάλης Σπυριδιώλα Πεδίση (Ληξούριον) — Ἀντών. Π. Μόνης Εἰρήνη Ἀγγελάτου (Ληξούριον) — Κων. Ἀναλυτής, Ἀγγελικὴ Τυπαλδου (Ληξούριον) — Διον. Γαλιτσάτος, Εὐκαλλία Μινέτου (Βαλσαμάτα) — Ἀπόστ. Λεγάτος, Ἀγγελικὴ Ἀδελίνη (Ληξούριον) — Χρυσ. Βαλιαντάς (Κ. Μπεθεκράτα) Σοφ. Κακουργάτου (Ἀργαστολίον) — Ἀνδ. Γαβριελάτος (Ἀργαστολίον) Οὐρανία Μουσαίρη (Μηνιές) — Ἀριστ. Δημ. Χαριτάτος, Ἀθηνᾶ Σπυριδίου (Ληξούριον) — Σπυρ. Ἀντόπας, Μαριάνθη Θωμά (Μεσοβούνια) — Λάμπρος Τζάκης (Φραγκάτα) Εὐρυδίκη Κευντρούκη (Ἀργαστολίον) — Σπυρ. Τσουρῆς, Ἀννα Σ. Ζηζιχῆ (Ἀργαστολίον) — Παν. Ἀλυσανδράτος, Σταματεῖλα Ἀναστασίου (Δρακᾶτα) — Πάτροκλος Πετρούτσας, Πεπία Κατσαροῦ (Λουρδάτα) — Δημ. Λάλης, Σπυριδιώλα Βαλιαντάτου (Βαλσαμάτα) — Εὐάγγ. Χαρίτος, Ριζαλία Βικᾶτου (Δειληνάτα) — Κανάρης Παυλάτος, Ἀναστασία Παυλάτου (Δειληνάτα) — Γεράσ. Νικολογιάννης, Οὐρανία Βαλσαμάτου (Γριζάτα Σάμης) — Σπυρ. Ἀντωνέλος, Γενεβέφα Μπενάνου (Βουνί) — Σπυρ. Λάλης, Χρυσάνθη Ἀνδριάτου (Βαλσαμάτα) — Βασ. Ἀθανασάτος, Ἀνδρεμάχη Παναγᾶτου (Πυργί) —

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Νικόλ. Κευντρούκη ἀνακοινωθέντα ἐναντίον τοῦ Δημάρχου καὶ Σπυρ. Κοσμετάτου, παρεκλήθημεν παρὰ τοῦ ἰδίου νὰ ἐκδηλώσωμεν ὅτι ἡ πρὸς τὸν Δῆμον Ἀργαστολίου ῥωρὰ τῆς χρήσεως τῆς ἐν Πατέρνα οἰκίας τοῦ ὅπου χρησιμοῦσθαι διὰ Πτωχοκομίου, ἐγένετο διὰ τρία ἔτη, ἀνέλαβε δὲ καὶ τὴν ἐπισκευὴν αὐτῆς ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς δι' ἐξόδων τοῦ, ὡς τούτῳ ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5 τῆς 26 Νοεμβρίου 1907 ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀργαστολίου ἐγκριθέντος ἀπομείδως. Καὶ ὅτι εἰς τὰς ὑβρεῖς τοῦ Νικόλ. Κευντρούκη ἀπαξίει ν' ἀπαντήσῃ παραπέμψας τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀνακρι-

τικὴν ἀρχήν, μόνην ἀρμοδίαν νὰ δώσῃ τὴν ἐμπέπουσαν λύσιν.

— Ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος, ὁ Διονύσιος Κ. ἡτικὸς Μπουκὸς παντοπώλης.

— Ὁ ἀπεθανὼν ἀγαθὸς συμπολίτης, χρηματίζων ἐπὶ δώδεκα ἔτη δημοτικὸς σύμβουλος, διεκρίθη διὰ τὴν ἐντιμότητα τοῦ χαρακτῆρος τοῦ

— Κατηγγέλθησαν αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ὁ ἱεροδίακονος Ι. Κονιδάκης καὶ ὁ Σ. Ἀρσένης ἐμποροεραπτῆς διὰ τὸ ἐπεισθῆναι τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σωτήρος.

— Δὲν δικαιούμεθα νὰ φέρωμεν παρατηρήσεις εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς ἀρχῆς, νομίζομεν μόνον, ὅτι εὐδαιμόνως πρός διατάραξιν καὶ διακαπὴν τῆς ἱερᾶς ἀκελευθείας ὑπῆρχεν ἐκ μέρους τῶν καταγγελλθέντων.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Παρίσις ὁ ἐμπορος πύλων κ. Λαυρ. Βανδῶρος πρὸς προμήθειαν τῶν νεωτέρων εἰδῶν τοῦ καταστήματός του διὰ τὴν ἐαρινὴν ἐπ' αἴαν.

— Προκειμένου νὰ λάβῃ θέσιν καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς ὁ κ. Ἐρ. Χ. Βανδῶρος ἱατρός, καὶ ἀπαρατήτου ὄντος νὰ μεταβῇ πρὸς τεῦτο εἰς Ἀθήνας, παρακαλεῖ τοὺς συμπολίτας νὰ τὸν συνδράμωσι ἐφ' ὅσον ἕκαστος δύναται.

— Τὸ μέγα θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανίου Ἀτμοπλοίας «ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ» τόνων 12,000 ἀναχωρεῖ ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην περὶ τὴν 5ην προσεχέως Μαρτίου. Δίχεται ἐπιβάταις καὶ ἐμπόρευματα.

Πράκτωρ ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ κ. Θ. Α. Μεμφερράτος.

Εἰς τὸ γνωστὸν ἐργαστήριον ἀδελφῶν Ραυτοπούλου (Μπαμπάνου) πωλοῦνται κλῖναι εὐρωπαϊκὰ διαφόρων σχημάτων ὡς καὶ διάφορα κρυσφά λεπτοτεχνικὰ ἐπιπλα εἰς τιμὰς ἀπιστεῦτως εὐθύναι. Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΣΑΣ

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΕΔΩ

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ Π. ΛΕΥΚΟΚΟΙ-ΛΟΥ φέρουσιν εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ ὅτι συμφώνως τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς πολυπληθοῦς αὐτῶν πελατείας συνεπλήρωσαν σπουδαίαν ἐλλειψίν τοῦ τόπου μας, ἥτοι παραπλεύρως τοῦ Ἐργοστασίου καὶ Ἐυλεμπορικοῦ αὐτῶν Καταστήματος «Ὀδὸς Σιτεμπόρων» κατήρτισαν τέλειον ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΠΛΟ-ΠΟΙΕΙΑΣ καὶ πρὸς τὸ ὑποπροσέλαβον ἀριστὸν καλλιτέχνην ἐργασθῆναι ἐπὶ τερῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιπλοῦν ἐν Ἀθῆναις. Ἐπιπλοποιεῖται.

Τὸ ἔργομακρον «ΖΙΖΑΝΙΟΥ»